

#033

Ondernemende en creatieve Amersfoorters in beeld.
Mail naar: ac.redactie@ad.nl of schrijf naar Grote Koppel 8b, 3818 AA Amersfoort

Theepotten van keramiste Wilma zijn net even anders

Wilma Hornsveld (66) danst door het leven. Net als haar theepotten, die ze maakt van keramiek. Ze zijn kleurrijk, vrolijk en net even anders. Als het aan Wilma ligt, komen er nog vele varianten bij.

Thijs Tomassen

In het keramiekatelier van Wilma Hornsveld kom je ogen tekort. Dansende theepotten, schalen, potjes, kandelaren, waxinelichthouders en dat allemaal in tal van varianten en kleuren: het is een indrukwekkende verzameling van keramische creaties, die vrijwel allemaal ooit uit het hoofd en de handen van Wilma zijn ontsproten.

„Hier staat mijn leven”, zegt de Amersfoortse keramiste met een aanstekelijk enthousiasme. „Dat verhaal begint in Delft, waar ik woonde en studeerde. In de jaren 70 wilde ik weven, want dat deed iedereen toen. Maar ik heb een verkeerd telefoonnummer in het Delftse sufferdje gebied en kreeg iemand aan de lijn die spinlessen gaf. Nou ja, toen ben ik dat eerst gaan doen.”

Pottenbakken

Dat vond plaats in een keramiekatelier. Of ze er ook oren naar had om te pottenbakken? Het was leuk en gezellig, dus waarom ook niet, dacht Wilma. Er ging een wereld voor haar open. „Het grappige is: als ik terugkijk is mijn creatieve leven met keramiek altijd zo gegaan. Het is nooit een rechte weg geweest. Als zijpaden zich aandienden, ben ik die op intuïtie ingegaan. Het is hoe ik ben en hoe ik werk.”

Wilma leerde door het te doen. „Er werd gevraagd of ik het atelier wilde schoonmaken. Daar kreeg ik geen geld voor, maar wel de sleutel. Ik mocht werken wanneer ik wilde. Ik heb daar uren en uren met klei zitten draaien. Ik zeg altijd maar: keramiek maken is vooral veel doen. De vormen in klei ontstaan dan bijna als vanzelf.”

Er zijn een hoop creaties uit voortgekomen, zo blijkt in haar atelier. Kijk je naar buiten, dan zie je ook nog tientallen kleurrijke tuinkeramieken op stalen staven staan. Wilma noemt ze haar 'hoedjes'. „Tijdens een open weekend zat hier eens een Belg in de tuin te genieten. Hij zei: er staat hier een veelheid van dingen, maar er is harmonie. En zo is het. Het is veel, maar nooit: wat een uitdragerij, zeg. Het hoort bij elkaar.”

Karakters

Sommige mensen zien karakters in de tuinkeramieken. Zo ook in de dansende theepotten. Die serie is in de laatste jaren ontstaan en groeit nog altijd. Wilma: „Ik hou er eigenlijk helemaal niet van om een originele theepot te maken. Daar moet alles

aan kloppen. Je hoort oren te trekken, dat vond ik gedoe. Ik heb wel een cursus gedaan bij Joop Cromptvoets, de theepottenman binnen de keramiek. Maar ik heb toch mijn eigen pad gekozen. Ik draaide een klomp klei plat en zo ontstonden er ringen, die van elkaar af kwamen te staan. Ik dacht ineens: hé, ze danst.”

De oven heeft ze vervolgens weer vervormd. „Dat is hoe het gaat: vormen en vervormen waardoor het een nieuwe vorm krijgt. Heel organisch. De pootjes onder de theepotten zijn trouwens mijn handafdrukken.”

Haar stijl? „Vrolijk en net even anders. Speels draaien met klei, dat is wat ik doe. Imperfecties mogen er zijn. Ik zie geen fouten maar mogelijkheden. Maar mijn werk straalt wel schoonheid uit. Dat is ook wat ik hoor van mensen. De randen moeten perfect zijn, daartussen mag van alles gebeuren.”

Inspiratie is overal

Wilma gooit de deuren van haar atelier met enige regelmaat open, soms samen met andere kunstenaars uit de wijk. Of ze neemt deel aan exposities, zoals *Vreemde Gasten* en *Frame.de.galerie*. „Ik vind het leuk om mijn werk te laten zien. Mensen vragen me: hoe verzin je het? Dan zeg ik: ik verzin het niet, je hebt de dingen om je heen of niet. Als er materiaal ligt, dan gebruik ik het. En inspiratie is voor mij overal.”

Ze blijft keramische werken maken, dat staat vast. „Het is zo leuk, ik word er zo blij van. Mensen zeggen weleens: wat ben jij druk. Nee, ik ben enthousiast, dat is iets anders. Ik ben nu eenmaal blij als ik over mijn werk vertel. Maar druk? Dan kun je dit niet maken. Moet je eens in mijn atelier kijken hoe secuur ik bezig ben.”

Of ze nog dromen heeft? „Op mooie plekken exposeren. En verder doe ik wat ik kan doen en als het niet meer gaat, heb ik mooie dingen gemaakt. Maar ik sta nog volop in het leven, daar ben ik dankbaar voor. Ik zat ooit met drie kleine kinderen. Mijn keramiekdocente zei: jouw tijd komt nog wel. Die tijd is nu en ik geniet er volop van.”

Het is hoe het gaat: vormen en vervormen waardoor het een nieuwe vorm krijgt. Heel organisch

– Wilma Hornsveld

EIGEN KWEEK

Wie? Wilma Hornsveld
Wat? Keramiekatelier
Waar? Kappeyne van de Coppellolaan 23 in Amersfoort
wilma-hornsveld.nl

► Wilma Hornsveld met haar dansende theepotje.

FOTOS: CEES WOUDA

